

Tabel 1. Akkumuleret virkning på de offentlige finanser, mia. kr. (2003-niveau)

Direkte virkning på den offentlige saldo efter 10 år	Mia. kr.
Offentligt forbrug.....	13
Indkomstoverførsler, netto for indkomstskat.....	22
Samlet virkning på den offentlige saldo.....	35

Anm.: Virkningen på de offentlige finanser er beregnet ved en mindrevækst i det offentlige forbrug og satser for overførselsindkomster i årene 2004-2013 i forhold til forløbet i 2010-fremskrivningen, jf. *Økonomisk Redegørelse*, maj 2003, og den tekniske fremskrivning efter 2010, der ligger til grund for beregningen af den finanspolitiske holdbarhed, jf. beskrivelse af forudsætninger i *Finansredegørelse 2002*, kapitel 5.

Kilde: Egne beregninger på ADAM.

Den akkumulerede virkning på de offentlige finanser modsvarer fjernelse af top- og mellemskatten samt en sænkelse af bundskattesatsen med cirka 2 pct.enheder.

Den højeste marginale skattesats vil hermed blive 41,5 pct. svarende til arbejdsmarkedsbidrag, gennemsnitlig kommune- og kirkeskat samt bundskat (2003-niveau). Der er taget højde for, at det allerede vedtagne beskæftigelsesfradrag med virkning fra 2004 gennemsnitligt reducerer den marginale skattesats med 0,5 pct.enheder for beskæftigede.

De allerede beskæftigede må antages at øge arbejdstiden (timeeffekten) som følge af lavere marginalskat. Idet der tages udgangspunkt i en gennemsnitlig arbejdsudbudselasticitet på 0,1, kan den gennemsnitlige arbejdstid som følge af omlægningen blive forøget med, hvad der svarer til 35-40.000 fuldtidsbeskæftigede. Det indebærer isoleret set en forbedring af offentlige finanser med omkring 9 mia. kr. via et større indkomst- og forbrugsskatteprovenu (2003-niveau).

Lavere overførselsindkomster og lavere gennemsnitsskatter vil øge forskellen mellem den disponible indkomst ved beskæftigelse og en situation, hvor forsørgelsesgrundlaget alene er overførselsindkomster. Det kan potentielt reducere den strukturelle ledighed og reducere tilgangen til tidlig tilbagetrækning (deltagelseseffekten).

Et fald i den gennemsnitlige kompensationsgrad for beskæftigede og ledige på 10 pct. enheder forudsættes at medføre et fald i den strukturelle ledighed på 0,7 pct. enheder, mens et fald i den gennemsnitlige kompensationsgrad på 10 pct. for de 60-64 årige forudsættes at medføre en stigning i arbejdsudbuddet på 1 pct. for de 60-64 årige, jf. *Fordeling og incitamenter*, juni 2002. På den baggrund kan den akkumulerede virkning

groft anslås til ca. 20-25.000 flere personer i beskæftigelse. Det medfører isoleret set en forbedring af de offentlige finanser på ca. 4 mia. kr. som følge af sparede indkomstoverførsler og øget indkomst- og forbrugsskatteprovenu (2003-niveau).

Omlægningernes samlede virkning på arbejdsudbuddet – øget gennemsnitlig arbejdstid og øget beskæftigelse – kan med stor usikkerhed beregnes til 55-65.000 fuldtidsbeskæftigede, heraf 20-25.000 flere i beskæftigelse, mens de offentlige finanser med de anvendte forudsætninger samlet set forbedres med i alt godt 16 mia. kr. (2003-niveau), hvoraf godt 13 mia. kr. stammer fra de dynamiske virkninger som følge af skattelettelser og lavere overførselsindkomster, mens resten er øgede forbrugsskatter som konsekvens af omlægningen fra offentligt til privat forbrug. Virkningerne på arbejdsudbuddet skal ses i sammenhæng med betydelige ændringer i indkomstfordelingen.

Det skal understreges, at der er betydelig usikkerhed om størrelsen af afledte virkninger af lavere skattesatser. Hertil kommer, at der i regneeksemplet er tale om ganske omfattende skattereduktioner, hvorved usikkerheden skønnes at være betydeligt større end ved mindre ændringer i skattesystemet, der ligger inden for den historiske variation.

Det skal også understreges, at der ved udarbejdelsen er taget udgangspunkt i en gennemsnitsbetragtning vedrørende arbejdsudbudselasticiteter samt en række andre beregningstekniske forudsætninger, hvorfor resultaterne ikke nødvendigvis er fuldt sammenlignelige med resultaterne i *Fordeling og incitamenter*, juni 2002. <